

Festiválek v Citadele

Napsal uživatel Jaroslav Popelka
Neděle, 20 Březen 2011 19:49

V sobotu 12. 3. 2011 se v kulturním zařízení Citadela v Litvínově uskutečnil nápad ředitele Jaroslava Sochora uspořádat nultý ročník koncertu folkové a country hudby nazvaného Festiválek. Dramaturgií akce byl pověřen letitý příznivec tohoto žánru Jarda Popelka, kapelní k formace Pět oříšků pro Popelku, které připadla nevděčná zahajovací role celé akce. První tóny zazněly v 18:00, konec byl naplánován na 24:00.

Kapela **Pět oříšků pro Popelku** je místní kapelou, která hraje multižánrovou směsici s bohatým instrumentálním i vokálovým projevem. Pro každého zvukaře představují Oříšci opravdu oříšek a tak se celé úvodní představení neslo v duchu doladování zvukového systému, který na Festiválku obstarala chomutovská firma pana Josefa Poláka, jehož syn Roman převzal hlavní zodpovědnost za zvuk. Ozvučení společenského sálu Citadely představuje vždy velkou výzvu pro každého zvukaře a tak přesto, že Oříšci předvedli svůj standardní výkon, dal by se popsat spíše jako plachý a opatrný jak ze strany skupiny, tak ze strany zvukové režie, která měla plné ruce práce s nastavením techniky. Moderací celé akce byl pověřen vynikající bavič a písničkář Pepa Štross z Klášterce nad Ohří, jehož práce za mikrofonem musí vždy přítomné publikum nadchnout. Suché informace o účinkujících prokládá inteligentním humorem a klenoty poezie tu z pera Villona, Rimbauda a také něčím z „Rochambeau“.

Druhý vstup patřil právě jmenovanému

Pepovi Štrossovi

, jehož písně a projev patří mezi klenoty písničkářské tvorby u nás svojí nádhernou češtinou, poetičností a swingovým hudebním doprovodem.

Třetím účinkujícím bylo pardubické uskupení

Marien

kolem výborného skladatele, textaře a hudebníka Víti Troníčka, který se v minulosti také podílel na veleúspěšném tažení folkové skupiny Poupata. Marien je bezpochyby česká špička v tvorbě a interpretaci moderní tramské písně, což ostatně ukázali i litvínovskému, ne příliš početnému publiku. Jejich dravý instrumentální styl a perfektní hutný mužský vokál spolu s příjemným projevem zpěvačky Zdenky Troníčkové a s obrovskou skladatelskou invencí kapelníka Víti musel okouzlit každého přítomného. Budeme se určitě těšit na další setkání s touto formací.

Mezi další zlaté hřeby večera patřilo jednoznačně českobudějovické kvarteto

Nezmaři

, stálce a legenda na folkové scéně, která vsadila na osvědčené, stříbrem prokvetlé hity a tato sázka se nemohla jinak než vyplatit. Zasloužený aplaus vyvolal další přídavek a tak by to mohlo jít do nekonečna, kdyby ovšem čas tak neúprosně netlačil. Na programu byly ještě další tři kapely.

Průběh Festiválu trošku zdramatizovala zpráva o technické nehodě na autě jednoho z členů dalšího zlatého hřebu večera bluegrassové špičky s názvem **Reliéf** z Prahy. Nakonec však všechno dobře dopadlo, byli pochváleni i litvínovští strážníci za projevenou velkou míru tolerance a pochopení a skupina tak mohla v plné parádě i v plánovaném čase předvést svoje umění. A to se vyznačuje opravdu vysoce nastavenou laťkou. Ne nadarmo byla skupina vyhlášena v roce 2000 evropskou skupinou roku. Vokální a instrumentální schopnosti kluků kolem lídra Jirky Holoubka, mimochodem protagonisty Spirituál Kvintetu, musí zvednout ze židle snad i sluchově postižené. Zazněly zde skladby především z dílny Zbyňka Bureše, zpěváka a multiinstrumentalisty s naprosto neuvěřitelným hlasovým rozsahem, zahrnujícím určitě od kontrbasu i nebetyčný ženský soprán, krásné spirituály a kouzelný přídavek parodující trampskou tvorbu třicátých let, při kterém celý sál řičel smíchy. Zbyněk je nejen úžasný zpěvák, ale i velice schopný a zábavný mim.

Po krátké pauzičce si svůj čas vybralo sdružení kolem mostecké legendy Ládi Chocholouše pojmenované

Stará sešlost

. Dramaturgicky by bylo vhodnější zařadit tuto skupinu až na závěr Festiválu, který by tak velice nenásilnou formou mohl přejít v klasický country bál, neboť právě v této formě zábavy Stará sešlost září. Hrají klasické country písně v líbivé vokální i instrumentální formě a tak jistě by mnozí, dlouhým sezením znavení posluchači, přivítali možnost tanečku a volnější zábavy.

Po pětihodinovém maratonu, který měl nečekaně svižný spád, byla na posluchačích znát velká porce únavy a ta se musela zákonitě projevit prořidnutím jejich řad. Zůstala zde jen cca padesátka nejvěrnějších, kterou měla ještě povzbudit osecká formace

Bob a Bobci

na úplném závěru Festiválu. Jejich role byla tou nejnevědčnější. Bobové přes tento zjevný handicap odvedli ovšem zcela profesionální práci a dokonce si zbývající hosté i přes pokročilou hodinu vyžádali unplugged přídavek. Naprosto surový konec dle vyjádření zpěvačky Lenky Špinkové.

Festiválek si zaslouží jistě to nejlepší hodnocení s několika malými výhradami. Pořadatelé

příštího ročníku by rozhodně měli zvolit kratší stopáž. Šestihodinový maraton je i pro nadšené vyznavače tohoto žánru pořádnou porcí zátěže jejich hýždňových svalů i kůstek vnitřního ucha. Dále by si takováto akce jistě zasloužila masívní a agresivnější propagaci, forma řádkové inzerce v místním tisku mezi ostatními akcemi Citadely, která je pro starší generaci někdy i s brýlemi těžko čitelná, nemůže splnit svůj účel. Slabá dvoustovka návštěvníků je důkazem toho, že by se propagaci měla věnovat podstatně větší pozornost. Přesto lze vedení Citadely jen a jen poděkovat za zprostředkování skvělého kulturního zážitku a popřát hodně úspěchů v pokračování nastoupené cesty. Toto mu ostatně popřál i kapelník Nezmarů Pavel Jim Drengubák.